

Державна наукова установа
«Інститут інформації, безпеки і права
Національної академії правових наук України»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Директор ДНУ ІБП НАПрН України

В. Пилипчук

Наказ № 10 від «18» березня 2024 р.

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА**

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА

підготовки аспірантів із спеціальності 081 «Право»

Укладач: Копан О.В.,
доктор юридичних наук,
професор

Ухвалено Вченою радою
ДНУ ІБП НАПрН України
Протокол № 9 від 04.09.2024

Київ, 2024

З М І С Т

1.	ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	3
3.	СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....	7
4.	ПЛАНИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ ЗА ВИДАМИ	8
5.	ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ	15
6.	РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ.....	17
7.	ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ/ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	25
8.	РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ	28

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є доктринальні проблеми розвитку адміністративного права України як галузі публічного права, адміністративно-деліктного права, процедур надання адміністративних послуг, сучасних аспектів проходження публічної служби.

Мета та завдання навчальної дисципліни. Метою навчальної дисципліни є: розширення світогляду аспірантів та поглиблене і детальне засвоєння основних теоретико-правових положень, що стосуються поняття, адміністративної відповідальності; вміння якісно опанувати й аналізувати нову інформацію; дослідження проблем і шляхів удосконалення законодавства про адміністративну відповідальність; розгляд проблемних питань реалізації окремих норм, що регулюють правовідносини, пов'язані з притягненням фізичних і юридичних осіб до адміністративної відповідальності; підготовка до майбутньої практичної діяльності.

Основні завдання навчальної дисципліни: формування ефективної організації виконавчої влади як на центральному, так і на місцевому рівнях управління; формування сучасної системи місцевого самоврядування; запровадження нової ідеології функціонування виконавчої влади і місцевого самоврядування як діяльності щодо забезпечення реалізації прав і свобод громадян, надання державних та громадських послуг; організація на нових засадах державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; дослідження інституту надання адміністративних послуг; вивчення та дослідження зарубіжного досвіду реалізації норм адміністративного права, а також запропонування можливих шляхів запровадження окремих положень в існуючому національному законодавстві.

Пререквізити: Теорія держави та права, Конституційне право, Міжнародне право, Право Європейського Союзу, Адміністративне право, Адміністративна відповідальність, Публічне адміністрування.

Програмні компетентності (інтегральні, загальні та спеціальні) відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів ступеня наукового доктора філософії:

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань.

Загальні компетентності:

Здатність створювати, висловлювати чи реалізовувати нові ідеї, методи і технології шляхом критичного та інноваційного мислення з урахуванням впливу раціональних та ірраціональних, об'єктивних і суб'єктивних факторів, а також можливих варіантів розвитку подій.

Здатність вирішувати проблеми, досягаючи поставленої мети (цілей), через осмислення та розуміння змісту проблемної ситуації, її формулювання, планування та розв'язання, а також моніторинг одержаних результатів.

Здатність знаходити, перевіряти та систематизувати інформацію, використовувати різні види джерел останньої, переконливо формулювати в усній і письмовій формах аргументи відповідно до контексту певного дискурсу.

Спеціальні компетентності:

Здатність досліджувати проблеми у правовій сфері на основі наукової методології з дотриманням принципів академічної доброчесності, оцінювати та вирішувати питання педагогічної діяльності з урахуванням стандартів професійної етики та соціальної відповідальності.

Здатність аналізувати, зіставляти та узагальнювати інформацію з огляду на різні наукові погляди, інтерпретувати отримані результати наукової діяльності правової та суміжних з нею галузей знань засобами державної мови, володіти культурою усного та писемного мовлення через розуміння природи наукової мови, а також застосування її у процесі наукової та фахової комунікації в аспекті різножанрової інтерпретації.

Здатність осмислити та зрозуміти глобальні світові процеси у правовому житті суспільства, що відбуваються на міжнародному і регіональних рівнях, та їх вплив на модернізацію національної правової системи України за допомогою сучасної методології юридичної науки.

Здатність виявляти актуальні проблеми сучасного публічного управління та адміністрування, зокрема у інформаційно-правовій сфері, ґрунтуючись на системних наукових знаннях про адміністративно-правові явища та процеси, їх місце і роль у механізмі адміністративно-правового регулювання суспільних відносин.

Здатність інтегрувати інформацію щодо сучасного стану та особливостей формування та використання механізмів публічного управління, тенденцій розвитку їх правового забезпечення, специфіки імплементації міжнародних стандартів у сфері діяльності держави по організаційно-правовому забезпеченню інформаційної безпеки.

Здатність аналізувати нагальні проблеми сучасного адміністративного права на основі системних наукових знаннях про норми, інститути, принципи, підгалузі адміністративного права та практики їх реалізації.

Програмні результати навчання:

Здійснювати ефективно забезпечення прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави як на національному рівні, так і у міжнародно-правових відносинах, розуміти особливості функціонування механізму приватноправового регулювання та обґрунтовувати пропозиції щодо його вдосконалення.

Планувати та здійснювати науково-теоретичні та прикладні дослідження з публічного управління та адміністрування і суміжних адміністративно-правових напрямів з використанням сучасної методології, а також визначати перспективні напрями розвитку механізму адміністративно-правового регулювання.

Аналізувати закономірності нормативно-правового забезпечення формування, розподілу та використання механізмів публічного управління, виявляти прогалини законодавства щодо регулювання суспільних відносин у

сфері діяльності держави по організаційно-правовому забезпеченню інформаційної безпеки, розробляти дієві механізми вдосконалення державного регулювання сфери публічних фінансів і моделювати наслідки їх впровадження.

Критично оцінювати нормативно-правове забезпечення публічного управління, розробляти пропозиції щодо його вдосконалення, а також використовувати навички його здійснення і в сучасних умовах.

Критично оцінювати сучасний стан правового регулювання публічно-правових відносин, висловлювати обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення адміністративного та пов'язаних з ним інших галузей законодавства України, використовувати отримані навички в науково-педагогічній і професійній правозастосовній діяльності.

Знання, уміння, навички. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі доктора філософії повинні:

знати:

1) *на понятійному рівні:* діюче адміністративне законодавство та актуальні проблеми його розвитку; поняття, функції та принципи публічного адміністрування; правові підстави надання публічною адміністрацією адміністративних послуг; поняття адміністративних процедур та можливості їх здійснення як в Україні, так і в іноземних державах; поняття і види публічної служби; особливості правового статусу державних службовців; основні положення щодо реформування публічної адміністрації; порядок розгляду і вирішення скарг громадян в порядку адміністративного реагування.

2) *на фундаментальному рівні:* систему виконавчої влади, правове положення суб'єктів, що її здійснюють; сутність актуальних проблем сучасного адміністративного права, його зв'язок з державним управлінням та публічним адмініструванням; проблеми діяльності публічної адміністрації; проблемні питання видів та діяльності публічної служби в Україні; можливість удосконалення форм та методів публічного управління; організація діяльності по наданню адміністративних послуг юридичним та фізичним особам публічною адміністрацією.

3) *на практично-творчому рівні:* особливості процесуального статусу суб'єктів владних повноважень; заходи з усунення прогалин і суперечностей в адміністративному законодавстві та напрями його удосконалення; особливості визначення меж юрисдикції суб'єктів владних повноважень; концептуальні засади формування та розвитку адміністративного права України.

вміти:

1) *на репродуктивному рівні:* відтворювати основні поняття та категорії, що відображають сутність актуальних проблем адміністративного права, а також положення нормативно-правових актів, що регулюють діяльність органів публічної адміністрації;

2) *на алгоритмічному рівні:* доволно використовувати засвоєні знання для розв'язання типових ситуацій, що виникають у процесі реформування адміністративного права та системи публічної адміністрації, а також організувати свою діяльність на основі певного алгоритму;

3) *на евристичному рівні*: орієнтуватися в основних засадах формування та удосконалення адміністративного права; шляхи розв'язання нетипових задач, що виникають у юристів при роботі пов'язаній зі сферами публічного адміністрування.

4) *на творчому рівні*: переосмислювати наявні знання стосовно нових фактів; адаптувати раніше отриманий досвід до змінюваних умов та нестандартних ситуацій; варіативно виконувати професійні завдання.

навички:

- використовувати понятійно-категоріальний апарат при вирішенні правових проблем;

- здійснювати власні наукові дослідження з проблем, що входить до предмету начальної дисципліни;

- застосувати теоретичні знання для високопрофесійного виконання службових обов'язків в процесі правореалізаційної та правозастосовної діяльності;

- практично застосовувати набуті знання при підготовці дисертаційного дослідження, наукових статей, тез;

- формулювати та обґрунтовувати правові висновки, пропозиції, рекомендації.

- здатність інтерпретувати рішення ЄСПЛ у контексті предметної галузі дослідження.

За новою ОНП:

Інтегральна компетентність (ІК) полягає у: здатності продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності у сфері права, застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності, проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Загальні компетентності (ЗК) зумовлюють:

ЗК01. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК02. Здатність розробляти наукові проекти та управляти ними.

ЗК04. Здатність усно і письмово презентувати результати власного наукового дослідження українською та іноземною мовами, глибоко розуміти іншомовні наукові та професійні тексти за напрямом досліджень.

Спеціальні(фахові) компетентності (СК):

СК01. Здатність планувати та виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання у галузі права та дотичних до неї міждисциплінарних напрямках і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з права та суміжних галузей.

СК02. Здатність застосовувати методи правового і міждисциплінарного дослідження, виявляти їх евристичні можливості та межі, використовувати релевантний дослідницький інструментарій.

СК03. Здатність здійснювати науково-педагогічну діяльність у вищій освіті та проєктах правничої освіти у системі освіти дорослих.

СК04. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми дослідницького характеру у сфері права та забезпечувати якість виконуваних досліджень; дотримання права інтелектуальної власності та стандартів академічної доброчесності.

СК05. Здатність моделювати оптимальні варіанти вирішення складних правових проблем, прогнозувати можливі наслідки їх реалізації.

СК06. Здатність здійснювати експертну діяльність у сфері права.

СК07. Здатність виявляти нові інституційні етичні виклики та етичні виклики в житті суспільства і пропонувати для них правові механізми розв'язання.

2.4 Згідно з вимогами освітньо-наукової програми навчальна дисципліна спрямована на формування таких програмних результатів навчання:

ПРН01. Мати передові концептуальні та методологічні знання у сфері права і на межі предметних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення наукових і прикладних досліджень, отримання нових знань та здійснення інновацій.

ПРН03. Застосовувати у фаховій діяльності знання та розуміння системи права, історії світової та української правової думки, сучасної правової доктрини, а також основних напрямів та провідних тенденцій у розвитку права.

ПРН04. Формулювати і перевіряти гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків належні аргументи, зокрема, результати теоретичного аналізу, прикладних досліджень, наявні наукові джерела; аналізувати досліджувану проблему з урахуванням широкого правового та загальносоціального контекстів.

ПРН05. Планувати і виконувати теоретичні та прикладні дослідження з права та дотичних міждисциплінарних напрямів з використанням сучасного наукового інструментарію, критично аналізувати результати власних досліджень і результати інших дослідників у контексті усього комплексу передових концептуальних і методологічних знань щодо досліджуваної проблеми з дотриманням стандартів академічної та професійної етики.

ПРН06. Розуміти загальні принципи та методи юридичної науки, а також методологію наукових досліджень, застосувати їх у власних дослідженнях у сфері права та у викладацькій практиці.

ПРН07. Застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення, аналізу й збереження даних та інформації, статистичні методи аналізу даних великого обсягу та складної структури, спеціалізовані програмне забезпечення, бази даних та інформаційні системи у науковій, викладацькій, правотворчій та правозастосовній діяльності.

ПРН10. Готувати правові висновки, пропозиції та рекомендації за результатами правового дослідження.

ПРН11. Здійснювати доктринальне тлумачення норм національного, міжнародного та права Європейського Союзу, здійснювати порівняльний аналіз правових явищ та процесів у різних правових системах.

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Загальні показники	Характеристика кредитного модуля
Галузь знань: 08 «Право»	Назва дисципліни, до якої належить кредитний модуль: «Актуальні проблеми адміністративного права»	Форма навчання: «Заочна»
Спеціальність: 081 «Право»	Кількість кредитів ECTS « 4 »	Статус кредитного модуля «II Вибіркова компонента»
-	Кількість розділів: « 1 »	Цикл, до якого належить кредитний модуль: «Навчальні дисципліни за напрямом дослідження»
		Рік підготовки: «2024-2025 н.р.»
Ступень вищої освіти: «Доктор філософії»	Загальна кількість годин « 120 »	Лекції: «6 год.» Практичні: «12 год.»
		Самостійна робота аспіранта: «102 год.»
		Вид та форма семестрового контролю: «Залік»

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

Заочна форма

№ З/П	Назва теми	Всього годин	з них				
			Всього годин з викладачем	Лекцій	з них		
					Практичних (семінарських) занять	Мод. контрольна робота	Самостійна робота
Змістовий модуль №1. Актуальні проблеми розвитку адміністративного права як галузі публічного права – 60 годин							
1.1	Доктринальні проблеми розвитку адміністративного права як галузі публічного права	26	6	2	4		40
1.2	Актуальні проблеми адміністративно-деліктного права	30	8	2	6		40
1.3	Нормативно-правові та концептуальні засади реформи адміністративного права	30	4	2	2		22
	Всього	120	18	6	12		102
	Всього по дисципліні	120	18	6	12		102

ПЛАНИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ ЗА ВИДАМИ

Тема 1. Доктринальні проблеми розвитку адміністративного права як галузі публічного права.

Лекційне заняття – 2 год.

Питання лекційного заняття:

1. Оновлення змісту предмета регулювання адміністративного права України.
2. Поняття та особливості публічного адміністрування.
3. Актуальні проблеми реформування публічної адміністрації.
4. Сучасні погляди на систему адміністративного права.
5. Загальні засади реформи адміністративного права.

Тема 1.1. Актуальні проблеми розвитку адміністративного права як галузі публічного права.

Практичне (Семінарське) заняття – 2 год.

1. Оновлення змісту предмета регулювання адміністративного права України.
2. Поняття та особливості публічного адміністрування. Структурні елементи публічного адміністрування.
3. Публічна адміністрація. Формування відносин відповідальності публічної адміністрації.
4. Сучасні погляди на систему адміністративного права.
5. Загальні засади реформи адміністративного права.
6. Запровадження нових підгалузей, інститутів адміністративного права.

Тема 1.1. Актуальні проблеми розвитку адміністративного права як галузі публічного права.

Практичне (Семінарське) заняття – 4 год.

1. Поняття і зміст предмета регулювання адміністративного права України (традиційне розуміння предмета адміністративного права України. Обґрунтування необхідності уточнення предмета адміністративного права. Види суспільних відносин, що входять до предмета правового регулювання сучасного адміністративного права).
2. Система сучасного адміністративного права України. Зміст поділу адміністративного права на загальну та особливу частину та його основні недоліки. Обґрунтування поділу адміністративного права за принципом інституційності.
3. Поняття та види органів виконавчої влади України та проблеми їх класифікації. Взаємодія органів виконавчої влади з Президентом України. Недоліки традиційного поділу органів виконавчої влади на вищі центральні і місцеві.
4. Невизначеність місця Ради міністрів АРК, Ради національної безпеки і оборони, а також територіальних управлінь міністерств в традиційній системі класифікації органів виконавчої влади.
5. Актуальні проблеми врегулювання статусу Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади. Розмежування статусу міністерств та інших центральних органів виконавчої влади як політичних та адміністративних органів.

Тема 2. Актуальні проблеми адміністративно-деліктного права.

Лекційне заняття – 2 год.

1. Проблеми нормативного закріплення адміністративної відповідальності.
2. Онтологічні та гносеологічні ознаки адміністративних проступків
3. Сучасні проблеми адміністративно-деліктного провадження.
4. Проблеми правового забезпечення повноважень поліції щодо провадження в справах про адміністративні правопорушення.

Тема 2.1 Актуальні проблеми адміністративно-деліктного права.

Практичне (Семінарське) заняття – 2 год.

1. Проблеми нормативного закріплення адміністративної відповідальності.
2. Проблеми визначення суспільної небезпеки та шкідливості адміністративних проступків
3. Онтологічні та гносеологічні ознаки адміністративних проступків
4. Сучасні проблеми адміністративно-деліктного провадження.
5. Проблеми правового забезпечення повноважень поліції щодо провадження в справах про адміністративні правопорушення.

Тема 2.2. Актуальні проблеми адміністративно-деліктного права.

Практичне (Семінарське) заняття – 6 год.

Пропоновані теми дебатів

Заняття 1

- а) у новому Кодексі України про адміністративні правопорушення повинен бути встановлений законодавчий припис щодо врегулювання питань адміністративної відповідальності лише цим Кодексом;
- б) з прийняттям нового Кодексу України про адміністративні правопорушення питання адміністративної відповідальності можуть бути врегульовані й іншими, крім Кодексу, законами.

2-й варіант

- а) суспільна небезпека властива лише злочинам і не притаманна адміністративним правопорушенням (суспільна шкідливість);

б) суспільна небезпека властива як злочинам, так і адміністративним правопорушенням.

3-й варіант

а) існування повноважень місцевих рад щодо прийняття рішень, за порушення яких передбачається адміністративна відповідальність (ст. 5 КУпАП), є необґрунтованим і підлягають скасуванню;

б) існування повноважень місцевих рад щодо прийняття рішень, за порушення яких передбачається адміністративна відповідальність, є виправданим і вони повинні бути збережені.

4-й варіант

а) поняття «адміністративний проступок» і «адміністративне правопорушення» тотожні;

б) поняття «адміністративний проступок» і «адміністративне правопорушення» відмінні.

Пропоновані теми дебатів

а) у новому Кодексі України про адміністративні правопорушення необхідно виключити такі види адміністративних стягнень, як громадські роботи та виправні роботи, оскільки вони є видами покарань за вчинення кримінальних правопорушень;

б) у новому Кодексі України про адміністративні правопорушення цілком допустимим є застосування таких видів адміністративних стягнень, як громадські роботи та виправні роботи, незважаючи, що вони є видами покарань за вчинення кримінальних правопорушень.

2-й варіант

а) накладення поряд з основним додаткового адміністративного стягнення за вчинення адміністративного правопорушення порушує конституційний принцип однократності притягнення до юридичної відповідального одного виду за одне й те саме правопорушення;

б) накладення поряд з основним додаткового адміністративного стягнення за вчинення адміністративного правопорушення не порушує конституційний принцип однократності притягнення до юридичної відповідального одного виду за одне й те саме правопорушення.

3-й варіант

а) можливість застосування заміни заходів адміністративної відповідальності іншими заходами впливу – як іншими видами юридичної відповідальності (дисциплінарною), так і заходами громадської чи моральної відповідальності є цілком виправданою;

б) можливість застосування заміни заходів адміністративної відповідальності іншими заходами впливу – як іншими видами юридичної відповідальності (дисциплінарною), так і заходами громадської чи моральної відповідальності необхідно переглянути.

4-й варіант

а) до Кодексу України про адміністративні правопорушення необхідно інтегрувати такі поняття, як «співучасть у правопорушенні», «види

співучасників правопорушення», «відповідальність співучасників правопорушення»;

б) до Кодексу України про адміністративні правопорушення не варто включати такі поняття, як «співучасть у правопорушенні», «види співучасників правопорушення», «відповідальність співучасників правопорушення».

Пропоновані теми дебатів

Заняття 2

а) заходи адміністративно-правового забезпечення є самостійним видом заходів адміністративного примусу;

б) заходи адміністративно-правового забезпечення є підвидом заходів адміністративного припинення.

2-й варіант

а) новий Кодекс України про адміністративні правопорушення повинен містити як матеріальні норми, так і процесуальні норми адміністративної відповідальності;

б) новий Кодекс України про адміністративні правопорушення повинен містити лише матеріальні норми адміністративної відповідальності, а процесуальні норми адміністративної відповідальності необхідно кодифікувати окремо.

3-й варіант

а) обґрунтування законодавчо встановленої можливості збільшення строків адміністративного затримання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, винятковими випадками та особливими потребами обмежує конституційне право особи на свободу та особисту недоторканність;

б) обґрунтування законодавчо встановленої можливості збільшення строків адміністративного затримання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, винятковими випадками та особливими потребами не обмежує конституційне право особи на свободу та особисту недоторканність.

4-й варіант

а) норма Кодексу України про адміністративні правопорушення, яка передбачає, що доставлення порушника має бути проведено в найкоротший строк, суперечить принципу «правової визначеності»;

б) норма Кодексу України про адміністративні правопорушення, яка передбачає, що доставлення порушника має бути проведено в найкоротший строк, не суперечить принципу «правової визначеності».

Пропоновані теми дебатів

Заняття 3

а) те, що постанови у справі про адміністративне правопорушення (залежно від органу їх прийняття) можуть бути оскаржені в порядку КАС України або КУПАП, не сприяє однаковому застосуванню законодавства;

а) те, що постанови у справі про адміністративне правопорушення (залежно від органу їх прийняття) можуть бути оскаржені у порядку КАС України або КУпАП, цілком виправдано.

2-й варіант

а) у Кодексі України про адміністративні правопорушення, крім можливості апеляційного оскарження постанови судді у справах про адміністративне правопорушення, необхідно передбачити і подальше її касаційне оскарження;

б) у Кодексі України про адміністративні правопорушення доцільно залишити лише можливість апеляційного оскарження постанови судді у справах про адміністративне правопорушення.

3-й варіант

а) виконання постанов про накладення адміністративних стягнень необхідно розглядати як стадію виконання постанови (рішення) про накладення адміністративних стягнень;

б) виконання постанов про накладення адміністративних правопорушень необхідно розглядати як самостійне провадження.

4-й варіант

а) строки накладення адміністративних стягнень, встановлені Кодексом України про адміністративні правопорушення, підлягають перегляду з метою їх збільшення;

б) збільшення строків накладення адміністративних стягнень призведе до порушення принципу оперативності провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Тема 3. Нормативно-правові та концептуальні засади реформи адміністративного права

Лекційне заняття – 2 год.

1. Нові погляди на процес реформування адміністративного права
2. Міжнародний досвід розвитку адміністративного права
3. Розвиток методу адміністративного права
4. Напрями систематизації адміністративного законодавства

Тема 3.1. Актуальні проблеми реалізації адміністративного права.

Практичне (Семінарське) заняття – 2 год.

Пропоновані теми дебатів

а) у новому Кодексі України про адміністративні правопорушення необхідно передбачити відповідальність і фізичних, і юридичних осіб;

б) у новому Кодексі України про адміністративні правопорушення необхідно передбачити відповідальність лише фізичних осіб.

2-й варіант

а) вік притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення деяких адміністративних правопорушень повинен бути знижений з 16 до 14 років, так як це характерно для кримінальної відповідальності;

б) вік притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення будь-якого адміністративного проступку повинен залишатися і надалі незмінним.

3-й варіант

а) притягнення до адміністративної відповідальності військовослужбовців і призваних на збори військовозобов'язаних, поліцейських, а також застосування до них адміністративних стягнень повинно здійснюватися на загальних підставах;

б) притягнення до адміністративної відповідальності військовослужбовців і призваних на збори військовозобов'язаних, поліцейських, а також застосування до них адміністративних стягнень і надалі повинно здійснюватися у порядку, встановленим чинним законодавством.

4-й варіант

а) ст. 15 КУпАП доцільно доповнити положенням про те, що за вчинення прокурором адміністративного правопорушення, до нього можуть бути застосовані лише такі види адміністративних стягнень, як попередження та штраф;

б) ст. 15 КУпАП варто залишити у чинній редакції, положення якої передбачають, що за вчинення, у тому числі прокурором, адміністративного правопорушення, до нього не можуть бути застосовані лише такі види адміністративних стягнень, як громадські роботи, виправні роботи, адміністративний арешт.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Практикум

Доповіді

Тема 1:

1. Поняття і зміст предмета регулювання адміністративного права України: традиційне розуміння предмета адміністративного права України.
2. Поліструктурність предмета адміністративного права.
3. Система сучасного адміністративного права України. Основні недоліки поділу змісту адміністративного права на загальну та особливу його частину.
4. Обґрунтування поділу адміністративного права за принципом інституційності.
5. Поняття принципів сучасного адміністративного права України.
6. Розмежування правових категорій «принципи права» та «правові принципи».
7. Джерела та систематизація (способи систематизації) адміністративного законодавства України.
8. Поняття публічної адміністрації.
9. Поняття та види органів виконавчої влади України та проблеми їх класифікації.
10. Взаємодія органів виконавчої влади з Президентом України. Повноваження Президента України в сфері виконавчої влади.
11. Недоліки традиційного поділу органів виконавчої влади на вищі центральні і місцеві.
12. Невизначеність місця Ради міністрів АРК, Ради національної безпеки і оборони, а також територіальних управлінь міністерств в традиційній системі класифікації органів виконавчої влади.
13. Актуальні проблеми врегулювання статусу Кабінету Міністрів України.
14. Організаційна структура Кабінету Міністрів України.
15. Центральні органи виконавчої влади України: основні напрямки реформування.

Тема 2:

1. Заходи адміністративної відповідальності: поняття та види.
2. Співвідношення адміністративного примусу з іншими видами державного примусу.
3. Визначте види постанов по справі про адміністративне правопорушення.
4. Особливості адміністративної відповідальності військовослужбовців та працівників поліції.
5. Особливості адміністративної відповідальності неповнолітніх. Особливості адміністративної відповідальності батьків та осіб, які їх замінюють.
6. Особливості адміністративної відповідальності іноземних громадян.

Тема 3:

1. Взаємозв'язок реалізації національних програм розвитку країни та вдосконалення адміністративного права України.
2. Методологія та проблеми при підготовці змін до Кодексу України про адміністративну відповідальність.
3. Проблеми врахування традицій романо-германської правової сім'ї при законотворчому розвитку в Україні, стосовно адміністративного права.
4. Перспективи впливу англосаксонської правової системи на процеси реформування адміністративного права.
5. Мета та завдання адміністративної реформи.
Адміністративна реформа в Україні: загальна характеристика.
7. Реформа адміністративного права.
8. Реформа органів виконавчої влади.
9. Запровадження нових підінститутів адміністративного права в контексті адміністративної реформи України.

Індивідуальні завдання (курсіві, дипломні роботи)

Індивідуальні завдання з навчальної дисципліни «Сучасні світові правові процеси» не передбачено.

Методи навчання

Під час вивчення дисципліни використовуються словесні, наочні та практичні методи навчання.

РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Методи контролю – усне та письмове опитування, практична перевірка виконаних завдань, тестовий та рейтинговий контроль. Контроль успішності здобувачів вищої освіти з кожної навчальної дисципліни поділяється на поточний і підсумковий контроль.

Для ефективної перевірки рівня засвоєння здобувачами знань, умінь і навичок з навчальної дисципліни використовують різні методи і форми контролю: 1) метод усного контролю; 2) метод письмового контролю; 3) метод тестового контролю; 4) метод програмованого контролю.

Поточний контроль успішності здобувачів вищої освіти – це систематична перевірка знань здобувачів, яка проводиться викладачем на поточних заняттях відповідно до розкладу та відповідно до програми, робочої програми, силабусу.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми з метою перевірити ступінь та якість засвоєння матеріалу, що вивчається. В процесі поточного контролю оцінюється самостійна робота здобувача щодо повноти виконання завдань, рівня засвоєння навчальних матеріалів, оволодіння практичними навичками аналітичної, дослідницької роботи та ін.

Поточний контроль – усний (у вигляді індивідуального або групового опитування, аналізу ділових ситуацій, ділових ігор) або письмовий (у вигляді контрольної роботи, тестів). Форми поточного контролю з кожної теми визначає викладач.

Контрольне оцінювання може проводитись в усній формі, у формі письмової контрольної роботи та/або тестування (комп'ютерного, письмового).

Контроль самостійної роботи здійснюють шляхом перевірки виконаних завдань на практичних, семінарських заняттях, написання рефератів, есе тощо.

Підсумковий контроль – контроль навчальних досягнень здобувачів з метою оцінки якості освоєння ними програми навчальної дисципліни, що проводиться в період проміжної атестації у формі заліку або іспиту (якщо дисципліна вивчається впродовж декількох академічних періодів, то підсумковий контроль може проводитись за частиною дисципліни, вивченої в даному академічному періоді). Мета підсумкового контролю – виявити засвоєння навчальної дисципліни в цілому, розуміння навчального матеріалу, взаємозв'язок змісту навчального матеріалу, логіку його засвоєння тощо.

Підсумковий контроль проводиться у формі заліку після закінчення вивчення навчальної дисципліни. Структура білета передбачає три теоретичних питання.

Критерії оцінювання результатів навчання

Усний виступ та виконання письмового завдання, тестування	Критерії оцінювання
5	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив від 90% тестових завдань.
4	Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив 75–90% тестових завдань.
3	В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив 60–75% тестових завдань.
2	Частково володіє навчальним матеріалом не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив до 60% тестових завдань.

Рейтингова система оцінювання результатів навчання

Нормативним підґрунтям встановлення рейтингу компетентності є Закон України «Про вищу освіту». Відповідно до статті 50 Закону України «Про вищу освіту» формами організації освітнього процесу є:

1) навчальні заняття; 2) самостійна робота; 3) практична підготовка; 4) контрольні заходи.

Вищий навчальний заклад на підставі освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми за кожною спеціальністю розробляє навчальний план, який визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю. Для конкретизації планування навчального процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план, що затверджується керівником вищого навчального закладу (п.4 статті 10 ЗУ «Про вищу освіту»).

За рекомендацією МОН України розподіл балів з яких формується рейтинг компетентності здобувача вищої освіти відбувається між поточним контролем (60 балів) та підсумковим контролем (40 балів).

Рейтинг компетентності аспірантів Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України з навчальної дисципліни.

Рейтинг компетентності аспірантів з навчальної дисципліни, що забезпечуються інститутом включає *рейтинг компетентності з навчальної роботи* (аудиторна робота та самостійна робота) та *рейтинг компетентності з підсумкового контролю* (контрольні заходи). Що відповідає пропорції за 100-бальною шкалою: максимальний рейтинг з навчальної роботи – 60 балів (мінімальний 30 балів), максимальний рейтинг з підсумкового контролю – 40 балів. Якщо аспірант не зміг отримати мінімальної кількості балів з навчальної роботи (30 балів) або його загальний рейтинг компетентності складає менше 60 балів він вважається таким, що має академічну заборгованість.

Якщо аспірант виявляє бажання займатися науковою роботою то йому додатково до підсумкового рейтингу компетентності з дисципліни можуть бути зараховані *бали наукової роботи*. У разі зарахування додаткових балів за результатами наукової роботи загальний рейтинг компетентності аспіранта з навчальної дисципліни не може перевищувати 100 балів¹.

Рейтинг з навчальної роботи аспіранта Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України

Відповідно до структури навчального плану навчальна робота складається з *аудиторної роботи* (лекційні, лабораторні, практичні, семінарські заняття) та *самостійної роботи*.

Оцінювання компетентності з навчальної роботи аспіранта з дисциплін, що забезпечуються інститутом здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне навчальне заняття та виставлення балів від 2 до 5. Важливо пам'ятати, що бали це не число, що отримуються в результаті вимірювань і обчислень, а приписане оціночне судження. Виставляючи бали, науково-педагогічний працівник має їх обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями (табл. 1).

¹ Тобто даний рейтинг є додатковим і у разі перевищення 100 бальної шкали зменшується на ту кількість балів які її перевищують. Наприклад, *рейтинг компетентності з навчальної роботи* (аудиторна робота та самостійна робота) – 55 балів, *рейтинг компетентності з підсумкового контролю* (контрольні заходи) – 35 балів, *рейтингові бали за наукову роботу* – 20 балів, сума $55+35+20=110$, *загальний рейтинг компетентності* курсанта (слухача, студента) 100 балів.

Таблиця 1

Характеристика оцінювання рівня компетентності здобувача вищої освіти

Бали	Вид рівня компетентності	Критерій оцінювання компетентності	
2	Рецептивно-продуктивний	Незадовільний	У аспіранта <i>відсутні знання</i> навчального матеріалу або він відмовляється від відповіді.
		Низький	Аспірант має <i>фрагментарні знання</i> , що базуються на попередньому досвіді. Не здатен формулювати визначення понять, класифікаційні критерії та тлумачити їхній зміст. Не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.
		Мінімальний	Аспірант має <i>безсистемні знання</i> , допускає формально-логічні помилки при формулюванні понять, класифікаційних критеріїв та їхньому тлумаченні. Хаотично і невпевнено викладає матеріал, не здатен відділяти головне від другорядного, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.
3	Репродуктивний	Аспірант має <i>базові знання</i> з навчальної дисципліни. Формулює юридичні поняття, класифікаційні критерії, але допускає інтерпретаційні помилки. Може виокремити ознаки явища та їх охарактеризувати (риси, властивості, аспекти). Відповідь надається за одним джерелом навчальної літератури. При відтворенні знань застосовує репродуктивний тип мислення, відсутнє системне викладення навчального матеріалу. Не вміє доказово обґрунтовувати свої судження, допускає неточності при використанні знань для вирішення практичних завдань.	

4	Конструктивно-варіативний	Добрий	<p>Аспірант має <i>грунтовні знання</i> навчального матеріалу, але під час відповіді допускає незначні помилки. Володіє категоріально-понятійним апаратом та здатен використовувати знання для вирішення практичних завдань. Може охарактеризувати склад (зміст) явища (або внутрішню побудову явища) та його елементів. Може обґрунтувати призначення явища, яке конкретизується у його функціях (напрямках впливу на інші явища). Може навести подібність та відмінність з іншими спорідненими та протилежними явищами. Відповідь надається за декількома джерелами навчальної літератури, з посиланням на нормативно-правові акти та наведенням прикладів. При відтворенні знань застосовує продуктивний тип мислення.</p>
5	Творчий	Відмінний	<p>рівень компетентності. Аспірант має <i>системні знання</i> глибоко і повно засвоїв увесь навчальний матеріал, в якому легко орієнтується, володіє категоріально-понятійним апаратом, вміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Може навести особливості інтерпретації правових явищ в різних теоріях, загальне та відмінне в різних позиціях вчених, як в національному так і в міжнародному та європейському праві (в межах часу, предмету, простору). Здатен обґрунтувати перспективи розвитку правових явищ в Україні. Відповідь надається на основі знань державних програм, концепцій, проектів нормативно-правових актів, а також наукових досліджень вітчизняних та закордонних вчених. Даний рівень компетентності передбачає грамотний, логічний виклад відповіді (як в усній, так і в письмовій формі), якісне зовнішнє оформлення. При відтворенні знань застосовує евристичний тип мислення.</p>

Рейтинг компетентності з навчальної роботи аспіранта визначається шляхом встановлення середньоарифметичного балу аспіранта отриманого на семінарських та практичних заняттях з урахуванням роботи на лекційних заняттях та самостійної роботи протягом опанування навчальної дисципліни помноженого на коефіцієнт K_1 ($K_1=60:5=12$) з округленням результату до цілого числа.

Середньоарифметичний бал аспіранта визначається шляхом додавання усіх балів отриманих на семінарських та практичних заняттях з урахуванням роботи на лекційних заняттях та самостійної роботи протягом опанування навчальної дисципліни поділених на кількість відповідей аспіранта з

округленням результату до десятих (наприклад 3,8 або 4,5)². При визначенні середньоарифметичного балу аспіранта необхідною умовою його зарахування є те, що відповідні бали мають бути отриманні аспірантам не менше як на 50% занять з навчальної роботи. У разі не виконання зазначеної умови або коли середньоарифметичний бал аспіранта менший 2,5 аспіранта вважається таким, що має академічну заборгованість і не допускається до підсумкового контролю.

Рейтинг з підсумкового контролю аспіранта

Відповідно до навчального плану підсумковий контроль з навчальних дисциплін, що забезпечуються інститутом передбачений у формі заліку.

Залік із перевірки компетентності з навчальних дисциплін, складається письмово або усно за білетами підсумкового контролю які пропонуються аспіранту. Максимальна кількість балів з підсумкового контролю аспірантів становить 40 балів. Кількість білетів підсумкового контролю має перевищувати кількість аспірантів у навчальній групі не менше ніж на 5 одиниць.

Білет підсумкового контролю мають складатися з теоретичних і практичних питань. Білет підсумкового контролю мають відповідати таким вимогам:

– кожне питання бажано розпочинати словами: обґрунтувати..., проаналізувати..., дати оцінку..., довести... тощо, щоб забезпечити перевірку вміння здобувачів вищої освіти використовувати набуті знання для вирішення практично спрямованих завдань;

– складність білетів має бути приблизно однаковою і дозволяти спіранту за час, відведений для відповіді, глибоко та повно розкрити зміст усіх питань;

– при формулюванні завдань (питань) необхідно використовувати поняття, терміни, назви, позначення тощо відповідно до програми навчальної дисципліни.

Кількість питань в білеті підсумкового контролю з навчальних дисциплін визначається інститутом з урахуванням специфіки дисципліни³.

Оцінювання компетентності аспіранту під час підсумкового контролю здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне питання. Виставляючи рівень компетентності, науково-педагогічний працівник має його обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями (табл. 1).

Рейтинг компетентності з підсумкового контролю аспіранту визначається шляхом встановлення середньоарифметичного балу аспіранта отриманого за

² Наприклад, з дисципліни навчальним планом передбачено 5 семінарських та практичних занять. Для того щоб не мати академічної заборгованості курсант (слухач, студент) має відповідати більше ніж на 50% занять тобто на 3 парах. Отже, виконуючи зазначену вимогу він працював на першому занятті і отримав 3 бали, на другому занятті він не підготувався і отримав 2 бали (які в подальшому пересклав на 4), на третьому занятті курсант був у добовому наряді отримав Н яку в подальшому пересклав на 3 бали, на останньому – 4 бали. Середньоарифметичний бал складає загальна сума балів поділена на кількість оцінок $(3+4+3+4) \div 4 = 3,5$. Відповідно рейтинг компетентності з навчальної роботи курсанта (слухача, студента) буде $3,5 \times 12 = 42$.

³ Наприклад, два теоретичних питання, одне практичне, одне питання з переліку питань що виноситься на самостійну роботу.

кожне питання білету підсумкового контролю помножене на коефіцієнт K_2 ($K_2=40:5=8$) з округленням результату до цілого числа.

Середньоарифметичний бал аспіранта з підсумкового контролю визначається шляхом додавання усіх балів отриманих за кожне питання білету підсумкового контролю поділених на кількість питань білету з округленням результату до десятих (наприклад 3,8 або 4,5)⁴.

Рейтинг наукової роботи аспіранта

За результатами семестрової наукової роботи аспіранта його рейтинг компетентності з дисципліни може бути підвищений з урахуванням рівнів результативності такої роботи.

Рейтингові бали за наукову роботу аспіранта нараховуються з урахуванням рівнів результативності цієї роботи. Відповідні значення рівнів та додаткові бали визначаються згідно з таблицею (табл. 2).

Таблиця 2

Характеристика оцінювання рівня творчих досягнень аспіранта

Результати творчої роботи курсанта (слухача, студента)	Рівень результативності та додаткові бали
Стаття у факультетському (інститутському) збірнику, призове місце на конкурсі наукових робіт факультету (інституту), приз за експонат на виставці робіт, доповідь на факультетській (інститутській) науковій конференції та ін.	I рівень, факультетський й (інститутський) – 5 балів
Ті ж досягнення на заходах академічного рівня, прийняття до розгляду заявки на патент та ін.	II рівень, академічний – 10 балів
Ті ж досягнення на заходах міжвузівського рівня чи МОН, МВС декілька досягнень II рівня, участь у республіканських виставках, національних олімпіадах, отримання державного патенту, заявка на закордонне патентування.	III рівень, міністерський, міжвузівський – 15 балів
Статті в міжнародних збірниках та журналах, доповіді на міжнародних конференціях і семінарах, участь у міжнародних олімпіадах, конкурсах та виставках, отримання закордонного патенту.	IV рівень, міжнародний – 20 балів

⁴ Наприклад, курсант студент відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 3 бали, за друге 4 бали, за третє 5 балів, за четверте 3 бали. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання заліку буде $((3+4+5+3) \div 4) \times 8 = 30$. Або інший приклад студент відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 3 бали, за друге 4 бали, за третє 5 балів. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання заліку буде $((3+4+5) \div 3) \times 8 = 32$. Або ще приклад, курсант (слухач, студент) відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 4 бали, за друге 5 балів. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання заліку буде $((4+5) \div 2) \times 8 = 36$.

Фіксація результатів компетентності аспірантів

Для занесення результатів компетентності аспіранта у відомість обліку успішності, академічну довідку аспіранта використовується таблиця співвідношення між рейтингом аспіранта та ECTS оцінками (табл. 3).

Розподіл балів, що присвоюються здобувачеві

Аудиторна робота (поточне накопичення балів)				Підсумковий контроль	Підсумкова кількість балів
<i>max 60 %</i>				<i>max 40 %</i>	<i>max 100 %</i>
Тема 1	Тема 2	Тема 3	Самостійна робота	Залік	
6	8	4	102	2	100

Таблиця 3

Таблиця переведення рейтингової оцінки з навчальної дисципліни RD

RD = RC + RE	Оцінка ECTS	Оцінка ECTS	Традиційна залікова оцінка
RD = 95 - 100	A	Відмінно	Зараховано
RD = 85 - 94	B	Дуже добре	
RD = 75 - 84	C	Добре	
RD = 65 - 74	D	Задовільно	
RD = 60 - 64	E	Достатньо	
RD = менш ніж 60	F _x	Незадовільно	Незараховано
RC < 40%	F	Недопущено	Недопущено

Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає дисципліна та з урахуванням дистанційного навчання

– пакет програмних продуктів Microsoft Office, а саме: Microsoft Word, Microsoft Excel, Microsoft PowerPoint та ін.;

– мультимедійний проектор, комп'ютер /ноутбук/планшет, інтерактивні дошки.

Для забезпечення можливості організації дистанційного навчання може використовуватися платформа Zoom, середовище Classroom, Moodle «Мудл», Соціальні мережі та Telegram.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ/ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1. Поняття і зміст предмета регулювання адміністративного права України: традиційне розуміння предмета адміністративного права України.
2. Доктринальні підходи до поліструктурності предмета адміністративного права.
3. Види та зміст суспільних відносин, що входять до предмета правового регулювання сучасного адміністративного права.
4. Доктринальні підходи до поняття та видів методів адміністративно-правового регулювання.
5. Доктринальні підходи до поняття та складових предмету адміністративного права.
6. Доктринальні підходи до системи сучасного адміністративного права України.
7. Основні недоліки поділу змісту адміністративного права на загальну та особливу його частину.
8. Обґрунтування поділу адміністративного права за принципом інституційності.
9. Поняття принципів сучасного адміністративного права України.
10. Розмежування правових категорій «принципи права» та «правові принципи».
11. Джерела та проблеми систематизації адміністративного законодавства України.
12. Реформа адміністративного права.
13. Реформа адміністративного законодавства.
14. Реформа органів виконавчої влади.
15. Запровадження нових підінститутів адміністративного права в контексті адміністративної реформи України.
16. Мета та завдання адміністративної реформи.
17. Реформа державного управління.
18. Адміністративна реформа в Україні: загальна характеристика.
19. Доктринальні підходи до поняття публічної адміністрації.
20. Поняття та види органів виконавчої влади України та проблеми їх класифікації.
21. Взаємодія органів виконавчої влади з Президентом України. Повноваження Президента України в сфері виконавчої влади.
22. Недоліки традиційного поділу органів виконавчої влади на вищі центральні і місцеві.
23. Невизначеність місця Ради міністрів АРК, Ради національної безпеки і оборони, а також територіальних управлінь міністерств в традиційній системі класифікації органів виконавчої влади.
24. Актуальні проблеми врегулювання статусу Кабінету Міністрів України.

25. Організаційна структура Кабінету Міністрів України.
26. Центральні органи виконавчої влади України: основні напрямки реформування.
27. Актуальні проблеми адміністративно-правового статусу міністерств.
28. Актуальні проблеми адміністративно-правового статусу державних служб.
29. Актуальні проблеми адміністративно-правового статусу державних агентств.
30. Актуальні проблеми адміністративно-правового статусу державних інспекцій.
31. Актуальні проблеми адміністративно-правового статусу центральних органів виконавчої влади.
32. Актуальні проблеми адміністративно-правового статусу місцевих органів виконавчої влади.
33. Проблеми нормативно-правового забезпечення діяльності органів виконавчої влади.
34. Загальна характеристика Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».
35. Загальна характеристика Закону України «Про Кабінет Міністрів України».
36. Загальна характеристика постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади».
37. Актуальні проблеми розмежування статусу міністерств та інших центральних органів виконавчої влади як політичних та адміністративних органів.
38. Актуальні проблеми адміністративно-правового статусу органів місцевого самоврядування.
39. Взаємодія місцевих органів публічної адміністрації.
40. Доктринальні підходи до поняття та видів публічної служби.
41. Державна та публічна служба в Україні.
42. Доктринальні підходи до поняття та видів цивільної служби.
43. Доктринальні підходи до поняття та видів патронатної служби.
44. Особливості служби в органах місцевого самоврядування.
45. Співвідношення понять: посадова та службова особа.
46. Основні проблеми законодавчого врегулювання публічної служби.
47. Проблемні питання законодавчого забезпечення державної служби.
48. Проблеми класифікації видів публічної служби. Перспективи поділу державної служби на цивільну, мілітаризовану та спеціалізовану.
49. Проблеми систематизації законодавства про державну службу.
50. Доктринальні підходи до методів діяльності публічної адміністрації та методу адміністративно-правового регулювання.
51. Види методів діяльності публічної адміністрації.
52. Переконавання в діяльності публічної адміністрації.

53. Практичні проблеми застосування заохочення в діяльності публічної адміністрації.
54. Практичні проблеми застосування примусу в діяльності публічної адміністрації.
55. Практичні проблеми застосування заходів адміністративного попередження: поняття та види.
56. Практичні проблеми застосування заходів адміністративного припинення: поняття та види.
57. Практичні проблеми застосування заходів адміністративної відповідальності: поняття та види.
58. Доктринальні підходи до адміністративної відповідальності неповнолітніх.
59. Адміністративна відповідальність військовослужбовців: практичні проблеми.
60. Доктринальні підходи до поняття та видів адміністративних стягнень.
61. Співвідношення адміністративного примусу з іншими вилами державного примусу.
62. Практичні проблеми застосування примусу в діяльності публічної адміністрації.
63. Поняття та види форм діяльності публічної адміністрації.
64. Характеристика форм діяльності публічної адміністрації.
65. Практичні проблеми застосування забезпечення законності в діяльності публічної адміністрації (контроль, нагляд, звернення громадян).
66. Розмежування понять «контроль» та «нагляд» в діяльності публічної адміністрації.
67. Практичні проблеми реалізації права громадян на звернення. Форми звернень громадян.
68. Фізичні та юридичні особи в адміністративно-правових відносинах.
69. Доктринальні підходи до Поняття адміністративних послуг.
70. Ознаки адміністративних послуг.
71. Види адміністративних послуг.
72. Реєстрація адміністративних послуг.
73. Доктринальні підходи до поняття адміністративна процедура.
74. Види адміністративних процедур на прикладі зарубіжних країн.
75. Адміністративна процедура і адміністративна реформа.
76. Класифікація методів діяльності публічної адміністрації.
77. Поняття адміністративного судочинства.
78. Доктринальні підходи до поняття актів публічної адміністрації.
79. Загальна характеристика Президента України як суб'єкта публічної адміністрації.
80. Практичні проблеми реалізації положень Кодексу України про адміністративні правопорушення.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ:

Основна література

1. Конституція України: Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – Ст.141.
2. Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації» // (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 25, ст.283)
3. Закон України «Про оборону України» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 9, ст.106)
4. Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, N 4, ст.19.
5. Закон України «Про звернення громадян» // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – Ст.256.
6. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1997, N 24, ст.170.
7. Закон України «Про місцеві державні адміністрації» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 20-21, ст.190.
8. Закон України «Про столицю України - місто-герой Київ» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 11, ст. 79
9. Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, N 23, ст.176
10. Закон України «Про політичні партії в Україні» // Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 23,ст. 118.
11. Закон України «Про службу в органах місцевого самоврядування» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, N 33, ст. 175
12. Закон України «Про культуру»// Відомості Верховної Ради України, 2011, N 24, ст.168.
13. Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, N 38, ст.385
14. Закон України «Про громадські об'єднання» // Офіційний вісник України, від 27.04.2012, № 30, стор. 26, стаття 1097, код акту 61211/2012
15. Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» // Відомості Верховної Ради України, від 20.04.2012, № 16, стор. 702, стаття 146.
16. Закон України «Про правовий статус іноземців і осіб без громадянства» // Відомості Верховної Ради України. 2012, N 19-20, ст. 179.
17. Закон України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» // Відомості Верховної Ради, 2014, № 20-21, ст.745
18. Закон України «Про Кабінет Міністрів України» // Відомості Верховної Ради, 2014, № 13, ст.222
19. Закон України «Про запобігання корупції» // Відомості Верховної Ради, 2014, № 49, ст.2056

20. Закон України «Про очищення влади» // Відомості Верховної Ради, 2014, № 44, ст.2041
21. Закон України «Про Національну поліцію». Відомості Верховної Ради, 2015, № 40-41, ст.379
22. Закон України «Про прокуратуру» // (Відомості Верховної Ради, 2015, № 2-3, ст.12)
23. Закон України «Про державну службу» // Відомості Верховної Ради України. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 4, ст.43
24. Адміністративна відповідальність : курс лекцій / за ред.. О.В. Кузьменко. — К. : Юрінком Інтер, 2016. — 568 с.
25. Бандура С. О. Адміністративно-правові засади адміністративного права України та країн-учасниць ЄС (Греції, Болгарії, Іспанії, Румунії) порівняльно-правовий аналіз [Текст] : монографія / С. О. Бандура . - Херсон : Гельветика, 2019. - 156 с.
26. Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Монографія. Київ: Саміт-Книга, 2023. 296 с. URL: https://tnu.edu.ua/wp-content/uploads/2024/05/Bortnyak_Monografia_web.pdf (Last accessed: 20.12.2023).
27. Галуцько В., Правоторової О. Адміністративне право України. Київ : Академія адміністративно-правових наук, 2020. 466 с.
28. Джерела адміністративного права України: проблеми судового застосування : монографія / Володимир Решота ; ПВНЗ "Львів. ун-т бізнесу і права". - Львів : Галицька видавнича спілка, 2018. - 431 с.
29. Задирака Н. Ю. Інститут публічного майна в системі адміністративного права України: теорія формування та практика реалізації [Текст] : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Задирака Наталія Юріївна ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. - Київ, 2020. - 31 с.
30. Кодекс адміністративного судочинства України : Кодекс України від 6 липня 2005 р. №2747-IV (У ред. Закону України від 3 жовтня 2017 р. №2147-VIII). Офіц. текст зі змін. та доп. станом на 10 жовтня 2020 р. // Мін. юстиції України - Київ: Форум, - 2020р. 295с.
31. Про порядок участі центральних органів виконавчої влади у діяльності міжнародних організацій, членом яких є Україна : Постанова Кабінету Міністрів України від 13 верес. 2002 р. № 1371. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1371-2002-%D0%BF#Text> (дата звернення: 16.05.2022).
32. Курс адміністративного права України: підручник / За ред. О. В. Кузьменко / Юрінком Інтер, 2018. — 904 с.
33. Методи адміністративного права: питання теорії та практики : монографія / В. В. Юровська ; Запоріж. нац. ун-т. - Запоріжжя : Гельветика, 2018. - 343 с.
34. Науково-практичний коментар Кодекс України про адміністративні правопорушення // за заг. ред. С.В.Петкова - Київ: Юрінком Інтер, - 2020р. 791 с.

35. Принципи адміністративного права у відносинах між особами та органами публічної влади [Текст] : посібник. - Київ : Ратіо Дециденді, 2020. - 88 с.

36. Шахов С.В. Ефективність норм адміністративного права: питання теорії та практики [Текст] : монографія / С. В. Шахов. - Херсон : Гельветика, 2020. - 347 с.

Додаткова (допоміжна) література:

37. Дніпров О. Адміністративно-правові відносини в умовах трансформації предмета адміністративного права. Підприємництво, господарство і право. 2021. № 3. С. 175–181.

38. Абдулкадірова Е.Е. Розгляд справ про адміністративні правопорушення патрульною поліцією : дис.... докт. філософії : 081 // Абдулкадірова Ельвіра Енверівна ; МВС України, НАВС - Київ: - 2020р. 196 с.

39. Адміністративна відповідальність : навч. посіб. для студ.ВНЗ // МОН України. Держ. вищий навч. заклад "Запорізький нац. ун-т"; За заг. ред. Т.О.Коломоець. – Київ : Істина, 2011 р. – 184 с.

40. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / [В. Галуцько та ін. ; редкол.: В. Галуцько (голова) та ін.]. - Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. - 445 с..

41. Адміністративне право : навч. посіб. для здобувачів вищ. освіти / [Ю. П. Битяк та ін.]. - 3-тє вид., допов. та перероб. - Харків : Право, 2018. - 183 с..

42. Адміністративне право і процес: теорія та практика правозастосування : монографія / Р. С. Мельник. - Херсон : Гельветика, 2019. - 211 с.

43. Адміністративно-правові засади адміністративного права України та країн-учасниць ЄС (Греції, Болгарії, Іспанії, Румунії). Порівняльно-правовий аналіз [Текст] : монографія / С. О. Бандура ; НДІ публ. права. - Херсон : Гельветика, 2019. - 155 с.

44. Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліцейських : навч. посіб. // Білик В.М., Братель С.Г., Варивода В.І. та ін. ; МВС України, НАВС, Каф. поліцейського права - Київ: ФОП Маслаков, - 2020р. 286 с.

45. Апеляційні суди в системі суб'єктів адміністративного права : монографія / А. О. Кубишкіна, Н. С. Андрійченко, О. М. Резнік ; Сум. держ. ун-т. - Суми : Сум. держ. ун-т, 2018. - 191 с.

46. Золотухіна Д.О. Феномен публічного інтересу як категорії адміністративного права [Текст] : монографія / Л. О. Золотухіна ; Запоріз. нац. ун-т. - Херсон : Гельветика, 2019. - 477 с.

47. Зразкові та типові справи в адміністративному судочинстві : теорія і практика : монографія //Вісник... -Харків: Право - // В.А.Миколаєць - Київ: - 2020р. 403 с.

48. Концепція реформи адміністративного права (Проект) // Український правовий часопис. – № 4. – 1999. – С. 35 – 60.

49. Курс адміністративного права України: Підручник. / Колпаков В.К., Кузьменко О.В., Пастух І.Д., Сущенко В.Д. (спец. ред.). – К.: Юрінком Інтер, 2013. – 864с.

50. Миронець О. М. Функції адміністративного права [Текст] : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Миронець Оксана Миколаївна ; Нац. авіац. ун-т. - Київ, 2019. - 20 с.

51. Науково-практичний коментар Закону України "Про запобігання корупції"/ за ред.. О.В. Тахтая. Київ : Юрінком Інтер, 2019. – 348 с.

52. Решота В.В. Застосування джерел адміністративного права в судочинстві України [Текст] : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Решота Володимир Володимирович ; Нац. ун-т "Львів. політехніка". - Львів, 2019. - 36 с.

53. Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 81226 Україна, Державна служба інтелектуальної власності. Програмний продукт «Мультимедійний навчальний посібник «Адміністративна реформа в Україні» / Кузьменко О.В., Пастух І.Д., Плугатир М.В., Співак М.В., Підвисоцький В.В.; авторські права належать НАВС, дата реєстрації 05.09.2018.

54. Солодова К. Ю. Практика Європейського суду з прав людини у системі джерел адміністративного права [Текст] : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Солодова Катерина Юріївна ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. - Київ, 2020. - 20 с.

55. Bledsoe R., Wozzek B. The International Law Dictionary. – ABC-CLIO, 1987. – P. 34.

Інтернет-ресурси

1. <http://www.rada.kiev.ua/> - Верховна Рада України
2. <http://www.guds.gov.ua> – Національне агентство України з питань державної служби
3. <http://www.Neaiuu.kiev.ua> – Національна академія внутрішніх справ України
4. <http://www.kmu.gov.ua> – Кабінет Міністрів України
5. <http://www.Neau.kiev.ua> – Нормативні акти України
6. Бібліотека Інституту Поглиблених Правничих Студій. Велика Британія <http://www.ials.sas.ac.uk/library/library.htm>
7. Наукова бібліотека Національного університету “Кієво-Могилянська академія” <http://www.ukma.kiev.ua/ukmalib>
8. Національна бібліотека України ім. В.І.Вернадського <http://www.nbuv.gov.ua/>
9. Національна бібліотека Франції <http://www.bnf.fr/>
10. Національна Парламентська бібліотека України <http://www.nplu.kiev.ua/>
11. Німецькі бібліотеки <http://www.ddb.de/>
12. Центр розвитку українського законодавства <http://www.ulde.kiev.ua/news.php>

13. Юридична бібліотека Школи права Йелльського університету
<http://www.law.yale.edu/library/>